

De crew van 2/Lt. Gerow

Leger:	USAAF (United States of America Air Force)
Luchtmacht:	8 th AF (Air Force)
Bombgroup:	392 nd (heavy) Bombardment Group (4 squadrons)
Commander:	Col. Lorin L. Johnson (21 Juni 1944 tot 27 Mei 1945)
Squadron:	579 th Bombardment Squadron (heavy)
Gestationeerd in:	1) Pueblo, Colorado 2) Topeka, Kansas 3) RAF Wendling (USAAF station 118), GB
Bemanning:	10
Missies:	15

Oorspronkelijke leden:

2/Lt. J.A. Gerow, pilot
2/Lt. F.J. Vallarelli, copilot
2/Lt. D.P. Grandon, navigator
2/Lt. J.T. Sulkowski, bombardier
S/Sgt. E.J. Kieras, engineer
T/Sgt. M. Baker, Radio operator
S/Sgt. B.E. Brink, right waist gunner
S/Sgt. L.E. Ely, left waist gunner
S/Sgt. N.B. Hebert, tail gunner

Incidentele leden:

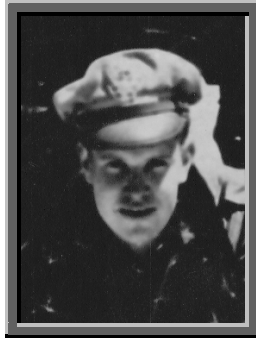
S/Sgt. O. George.
S/Sgt. J.P. Myers, radar, ball turret
S/Sgt. N.R. Bartnowski, ball turret gunner
S/Sgt. E. E. Southwell, radio operator
Pvt. Edward Yensho, dropmaster

Missies van Gerow's crew

Datum:	Missie:	Target:	Vliegtuig:	Naam:
03-08-1944	143	Beveland	308	Geen naam
04-08-1944	144	Kiel	697	We'll Get By
05-08-1944	146	Brunswick	789	Mairzy Doats
06-08-1944	147	Hamburg	758	YMCA Flying Service
09-08-1944	149	Sindelfingen	615	Geen naam
15-08-1944	154	Whittmundhafen	623	Idiot's Delight
16-08-1944	155	Kothen	272	Pursuit of Happiness
18-08-1944	156	Nancy-Essey A/F	272	Pursuit of Happiness
24-08-1944	157	Hannover	186	Geen naam
27-08-1944	160	Heligoland	186	Geen naam
05-09-1944	162	Karlsruhe	272	Pursuit of Happiness
08-09-1944	163	Karlsruhe	697	We'll Get By
10-09-1944	165	Ulm	238	Little Joe
11-09-1944	166	Hannover	272	Pursuit of Happiness
18-09-1944	169	Holland DZ	886	No Feathered Injun

De crew van 18-09-1944

James E. Gerow

Rang:	1/lieutenant
Functie:	pilot (piloot)
Leeftijd:	34
Woonplaats:	Buffalo, New York

Terwijl zijn manschappen het toestel verlieten probeerde Lt.Gerow het toestel zo goed mogelijk te stabiliseren. Toen hij dacht dat hij zijn bemanning genoeg tijd had gegeven om te springen, verliet hij zelf ook het toestel via de bomluiken, waarbij hij brandwonden aan zijn gezicht opliep. Alle mannen voor in het toestel waren door de bomluiken gesprongen en hij nam aan dat de mannen achter in het toestel door het achterluik het vliegtuig hadden verlaten. Voordat hij door de bomluiken sprong, verbrandde hij zijn gezicht. Hij landde ergens bij Heinkenszand. Sgt. Ely heeft gezien dat hij door de Duitsers gevangen werd genomen en dat de wonden in zijn gezicht vertoonde. Gerow komt voor op de lijst van Stalag Luft 1 in Barth, Duitsland. Daar werd hij op 1 mei 1945 door de Russische troepen bevrijdt.

Joseph T. Sulkowski

Rang:	2/lieutenant
Functie:	Bombardier (bommenrichter)
Leeftijd:	23
Woonplaats:	Everson, Pennsylvania

Nadat lt. Sulkowski het toestel had verlaten is hij veilig geland. Hij werd door de twee broers Piet en Ko Van 't Westeinde verborgen in de hooisluur van Ko, in de boerderij 't Westhof aan de Westhofsezandweg, te 's-Heer Arendskerke. De broers waren lid van de verzetsgroep 'Griep' (genoemd naar de dokter Kees Griep, die toen al gevangen zat in Middelburg wegens het bezit van een radio), dus Sulkowski was betrekkelijk veilig. Later bracht men ook sgt. Ely naar de hooisluur. Zij bleven in de schuur tot het kouder werd en werden als boeren verkleed al fietsend overgebracht naar de hervormde pastorie van dominee C. Evelein van 's-Heer Abtskerke. Als het nodig mocht zijn en de Duitsers zouden een inval doen in de pastorie, dan zouden Ely en Sulkowski zich hebben kunnen verstoppen in de ruimte tussen het dak en de dakpannen. Piet van den Dries ging zo nu en dan met een tas vol Engelse boeken naar de pastorie om "de dominee Engelse les te geven". In werkelijkheid voorzag hij de onderduikers van Engelstalige lectuur. Hij bleef in de pastorie tot hij op 29 oktober bevrijd door de Canadezen. Hij kwam na de oorlog een aantal malen op vakantie in Nederland, bij de familie Van den Dries. Sulkowski gaf Ko van 't Westeinde als dank zijn Colt-45 revolver.

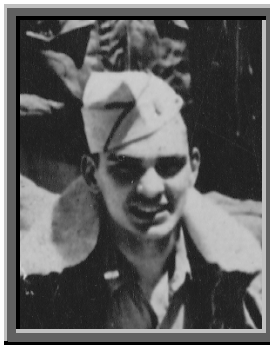

Frederick J. Vallarelli

Rang: 2/lieutenant,
Functie: Copilot (co-piloot)
Leeftijd: 28
Woonplaats: Rye, New York

Nadat hij het toestel had verlaten is hij veilig geland. Volgens ooggetuigen op de grond is hij gevangen genomen door de Duitsers. Wat er hierna met hem is gebeurt, is onbekend.

David P. Grandon

Rang: 2/lieutenant,
Functie: Navigator.
Leeftijd: 21
Woonplaats: La Salle, Illinois

Nadat hij het toestel had verlaten is hij veilig geland. Sgt. Ely heeft gezien dat hij gevangen werd genomen door de Duitsers. Hij komt voor op de lijst van Stalag Luft 1 in Barth, Duitsland, compound Nord 1. Hij werd op 1 mei 1945 door de Russische troepen bevrijdt. Grandon was een drager van de *Air Medal with Oak Leaf Cluster*.

Loyce E. Ely

Rang: S(taff)/Sergeant
Functie: Left waist gunner, mechanic (rompschutter, mecanicien)
Leeftijd: 29
Woonplaats: Corcoran, Californië

Nadat hij het toestel had verlaten is hij veilig is geland. Na zijn landing zag hij dat Gerow en Grandon werden gevangengenomen door de Duitsers. Gerow vertoonde volgens Ely brandwonden in het gezicht. Hij verborg zich onder het stro in de schuur van de Helenahoeve aan de Boerendijk en had het geluk om niet gevonden te worden door de speurhonden die de Duitsers op de verdwenen mannen afstuurden. Daar verbleef hij enkele dagen lang, terend op zijn noodrantsoen. Toen hij echter even naar buiten kwam, werd hij opgemerkt door de boerenknecht. Veel te snel wisten tientallen mensen waar de Amerikaan zat. Hij moest daar snel weg. De plaatselijke ondergrondse de 'groep Griep' (genoemd naar de dokter Kees Griep, die toen al gevangen zat in Middelburg, wegens het bezit van een radio) besloot dat Ely snel naar de hooischuur van Ko van 't Westeinde aan de Westhofsezandweg moest worden gebracht. Hoofdmeester Piet van den Dries moest hem ophalen en naar zijn neef brengen. Daarbij moest hij drie kilometer lopen en twee Duitse controleposten passeren. Ely werd verkleed als smid. De dorpsmid Blik voorzag hem van een vuil overall en een vuile pet voor op zijn korte Amerikaanse kapsel. Ely kreeg een paar zwarte vegen over zijn gezicht, vuile handen, vuile schoenen en een kachelpijp op zijn nek: te vies om aan te pakken. Met de hoofdmeester vrolijk pratend en Ely "Ja" en "Nee" mompelend, gingen ze op pad. Bij de controleposten salueerden de Duitsers en zeiden vriendelijk: "*Gutentag, herr Hauptmeister.*" Van den Dries antwoordde vriendelijk "*Gutentag*" terug en ze wandelen door. Zo werd Ely in veiligheid gebracht in de hooischuur van de boerderij 't Westhof aan de Westhofsezandweg te 's-Heer Arendskerke, waar zijn kameraad Sulkowski al ondergedoken zat. Zij bleven in de schuur tot het kouder werd en werden als boeren verkleed al fietsend overgebracht naar de hervormde pastorie van dominee C. Evelein van 's-Heer Abtskerke. Als het nodig mocht zijn en de Duitsers zouden een inval doen in de pastorie, dan zouden Ely en Sulkowski zich hebben kunnen verstoppen in de ruimte tussen het dak en de dakpannen. Piet van den Dries ging zo nu en dan met een tas vol Engelse boeken naar de pastorie om "de dominee Engelse les te geven". In werkelijkheid voorzag hij de onderduikers van Engelstalige lectuur. Ely bleek een nogal eigenwijze onderduiker, zo verliet hij soms zijn schuiladres om even een luchtje te scheppen in het dorp. Omdat dit niet alleen zijn eigen veiligheid, maar ook die van alle verzetsmensen in gevaar bracht, krijg hij behoorlijk de wind van voren van de dominee. Hij bleef in de pastorie tot hij op 29 oktober werd bevrijd door de Canadezen. Ely was een goede vriend van Kieras.

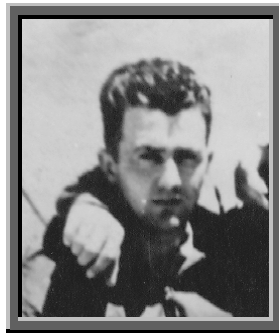
Eugene J. Kieras

Rang: T(echnical)/Sergeant
Functie: Engineer-gunner (technicus-schutter)
Leeftijd: 20 jaar
Woonplaats: La Salle, Illinois

Omdat de ruimte in de geschutskoepels zeer beperkt waren, had Kieras, die naast zijn functie als engineer ook de top turret bemande, niet standaard een parachute om. Die hing vlakbij zijn geschutskoepel. Net voordat het toestel getroffen werd door de Flak uit 's-Heer-Arendskerke, werd Kieras door Gerow naar de romp gestuurd om de kapotte roerkabels te repareren. Hij was op weg naar achteren toen hij Southwell, de navigator, tegenkwam. Hij vertelde Southwell dat hij naar de staart ging om de roerkabels te repareren. Op dat moment was hij volgens Southwell niet gewond. Nadat ze geraakt werden, verspreidde het vuur zich snel vanuit het bommenruim, waarna Gerow het commando gaf om het toestel te verlaten. Door het vuur kon Kieras niet meer bij zijn parachute komen. Daarom heeft hij zich vastgeklampt op de rug van Brink, een rompschutter, zoals hij geleerd had bij zijn opleiding. Beiden zijn door het achterluik gesprongen. Toen de parachute van Brink geopend werd, kon Kieras, vermoedelijk door de ruk die dat teweegbracht, niet meer vasthouden. Volgens ooggetuige, de smid Frans Blik, maakte hij enkele draaiende bewegingen in de lucht. Net boven de grond draaide hij nog een enkele keer. Hij kwam terecht bij de 'Molenhof' te Heinkenszand, in een weiland, tegenover het huis van de 18jarige ooggetuige Blik. Blik liep meteen naar Kieras toe, zag dat hij geen teken van leven vertoonde en dat er een dun straaltje bloed over zijn neus liep. Verdere verwondingen waren niet zichtbaar. Op de identiteitsschijf zag Blik dat het hier de 20-jarige Eugene Kieras betrof. Vrij snel hierna kwamen de Duitse soldaten en bevalen iedereen om de plek te verlaten. Voordat Blik de plek verliet, zag hij dat de soldaten onmiddellijk de zakken van Kieras doorzochten en dat ze er sigaretten in vonden die de soldaten samen oprookten. Na Kieras verder gefouilleerd te hebben legden ze zijn lichaam op een kruiwagen en bedekten hem met wat jute zakken. Rond **23:00** die zelfde avond vertelden een Duitse soldaat een andere ooggetuige: Jacob Koole, sergeant van de Koninklijke Bereden Politie, dat het lichaam van Kieras in de schuur van de boer Lokerse lag. Koole ging er meteen heen en zag het lichaam in een zittende houding in de kruiwagen. Het lichaam werd op een stretcher gelegd, naar een ruimte gebracht, waar het gewassen werd, in een laken werd gewikkeld en op een lijkbaar werd gelegd. Hierna werd het Koole's bijzijn in een grafkist gelegd. Koole nam de identiteitsschijf van het lichaam en zag dat het hier Eugene Kieras betrof, een 20 jaar oude mecanicien. Koole nam ook twee potloden, een ketting en een haarlok van de dode, die hij zelf afknipte om die later aan de nabestaanden te kunnen overdragen. Deze voorwerpen werden later naar het stadshuis van Heinkenszand gebracht.

Twee dagen later, op **20 september om 9:30** werd Kieras' lichaam samen met het halfverkoolde lichaam van Yensho begraven op het kerkhof van Heinkenszand. Op bevel van de Duitsers moest het gebeuren in stilte plaatsvinden. Elke vorm van ceremonie werd verboden en de lokale bevolking werd van het kerkhof geweerd. Het lichaam van Kieras werd later herbegraven op de Ardennes Military Cemetery in Neupre, België. Het ligt op veld D, rij 21, in graf 11. Zijn familie nam op **21 mei 1945** de *Air Medal with Oak Leaf Cluster* in ontvangst. Deze werd sgt. Eugene Kieras postuum toegekend. Op dinsdag **26 juni 1945 om 9:00** is er een herdenkingsmis gehouden in de st. Hyacinth's katholieke kerk van La Salle. Tijdens deze dienst werd de 17^e gouden ster op de dienstvlag van de kerk om te laten zien dat 17 jonge mannen van de parochie hun leven hadden opgeofferd voor hun land. Kieras was een goed vriend van Ely.

Benjamin E. Brink

Rang:	S/Sergeant,
Functie:	Right waist gunner (rompschutter)
Leeftijd:	24
Woonplaats:	Kryona, Pennsylvania

Door het vuur in het bommenruim kon Kieras niet meer bij zijn parachute komen. Daarom heeft hij zich vastgeklampt op de rug van Brink, zoals hij geleerd had bij zijn opleiding. Beiden zijn door het achterluik gesprongen. Toen de parachute van Brink geopend werd, kon Kieras vermoedelijk door de ruk die dat teweegbracht niet meer vasthouden en overleed toen hij grond raakte. Brink is wel veilig geland. Volgens ooggetuigen op de grond is hij gevangen genomen door de Duitsers. Wat er hierna met hem is gebeurt, is onbekend.

Normand B. Hebert

Rang: S/Sergeant
Functie: Tail gunner (staartschutter)
Leeftijd: 25
Woonplaats: Pemble, California

Nadat hij het toestel had verlaten is hij geland. Volgens ooggetuigen op de grond is hij gevangen genomen door de Duitsers. Hij was gewond, al is de aard van de verwonding niet bekend. Wat er hierna met hem is gebeurt, is ook onbekend.

Elton E. Southwell

Rang: S/Sergeant
Functie: Radio operator
Leeftijd: 22
Woonplaats: Spaye, Nebraska

Southwell verving het oorspronkelijke lid van de bemanning: radio operator T/Sgt Morton Baker. Southwell kwam uit het team van piloot 2/Lt. J. W. Bell, ook van het 579th Squadron.

Nadat hij het toestel heeft verlaten is hij veilig geland. Volgens ooggetuigen op de grond is hij gevangen genomen door de Duitsers. Hij komt voor op de lijst van Stalag IV in Gross Tychow, Pommeren. Hij komt ook voor op een lijst van gevangenen die daar gestorven zijn, echter, volgens andere gegevens stierf hij op 79 jarige leeftijd op 26 july 2002 in Lyons, New England.

(geen foto van bekend)

Edward Yensho

Rang:	Soldaat
Functie:	Dropmaster (beladingsman)
Leeftijd:	19
Woonplaats:	Lakewood, Ohio

Yensho was als Air Transport Technician (dropmaster) in dienst van de 9th Air Force. 2nd Air Cargo Department. Omdat de bodemgeschutskoepel was verwijderd voor het droppen van de lading, verving hij als dropmaster de ball turret operator.

Nadat Pvt. Edward Yensho de dropping in de romp had begeleid, had hij daarna geen werkzaamheden meer. Toen het vuur van de beschieting zich had verspreid en het commando werd gegeven om het toestel te verlaten, dachten de andere bemanningsleden dat hij ook gesprongen had. Yensho heeft echter om een onbekende reden het toestel nooit verlaten. Hij had niet aan de anderen kenbaar gemaakt dat hij gewond was geraakt bij de beschieting. Uit het feit dat het toestel opeens een scherpe bocht maakte, rees later het vermoeden dat Yensho wilde voorkomen dat het vliegtuig op Heinkenszand zou vallen. Hierdoor zou hij niet op tijd het toestel hebben kunnen verlaten en stortte hij met de brandende Liberator neer in de polder van De Poel. Een ooggetuige van de crash, Jacob Koole, sergeant van de Koninklijke Bereden Politie, ging nadat hij het lichaam van Kieras had onderzocht naar de plaats waar het vliegtuig was neergestort. Bij aankomst zag hij dat het toestel volledig was uitgebrand en dat er een verkoold lichaam in aanwezig was. Ook Lt. Sulkowski heeft later verteld dat hij het verkoold lichaam in het neergestorte toestel heeft gezien en heeft van zijn helpers gehoord dat de Duitsers het lichaam uit het wrak hebben gehaald. Nadat Koole de identiteitsschijf had onderzocht, bleek het om Yensho te gaan. Het lichaam van de dropmaster werd naar Heinkenszand gebracht, in een laken gerold en in een grafkist gelegd. Op zijn lichaam werd niets meer gevonden omdat alles al was gestolen door de Duitsers. Hij zag ook dat enkele Duitsers de portefeuille van het slachtoffer afnamen en het geld onder elkaar verdeelden. Twee dagen later, op **20 september om 9:30** werd Yensho's lichaam samen met het lichaam van Kieras begraven op het kerkhof van Heinkenszand. Op bevel van de Duitsers moest het gebeuren in stilte plaatsvinden en elke vorm van ceremonie werd verboden. De lokale bevolking werd verboden het kerkhof te betreden. Het lichaam van Yensho werd herbegraven op de Luxembourg American Cemetery in Luxemburg stad, in Luxemburg. Het ligt op veld I, rij 4, in graf 23. Pvt. Edward Yensho werd postuum onderscheiden met de *Air Medal* en de *Purple Heart*.